

Alina Cosma

DARUL VIETII
PREDESTINAȚI

Capitolul 1

Aparatul foto era pregătit pentru a capta imaginea, dar o persoană apărură în câmpul vizual.

– Hei, dă-te la o parte! Îmi strici priveliștea!

– Îmi pare rău! zise tânăra, îndepărtându-se cu pași repezi.

*

Era o după-amiază însorită de mai. Pensiunea „Popasul” de trei margarete, localizată la periferia localității Vadu Crișului, era scăldată în liniște.

Tânăra coborî la bar și comandă o băutură. Luă paharul și se întoarse cu privirea spre terasă. Atenția îi fugi la tânăra care citea întinsă pe un șezlong, lângă piscină.

– De când este cazată aici? îl întrebă pe barman.

– De ieri.

El a ajuns în acea dimineață. Comandă două cocteiluri, apoi, luând paharele, ieși.

Se apropie încet de tânăra, privind picioarele albe și lungi, acoperite de la genunchi în sus de fusta de stofă de culoarea untului. Înjură lungimea fusteii. Bluza de nuanța cerului, cu decolteu adânc, dar decent, i se mula pe formele rotunde ale sânilor. Buclele șatene străluciau în razele soarelui, căzând în valuri pe umeri. Fata lenevea cu ochii închiși, iar cartea deschisă îi zăcea în poală. Când ajunse alături îi observă chipul palid, cu gene lungi și buzele senzuale, nerujate. I se

păru cunoscută. În clipa următoare își aminti de incidentul din acea dimineață. Înghiți în sec, rememorând cuvintele pe care i le adresase. Fusese un bătăran! Tânăra îl fixase cu privirea înainte de a se retrage din fața aparatului lui. Cu siguranță îl va recunoaște, nu avea rost să mintă!

– O femeie nu poate strica priveliștea unui bărbat!

Tresări, privindu-l speriată.

– Îmi pare rău pentru ce am spus azi-dimineață, continuă el.

Nu-l recunoscuse din prima clipă. Îi observă fața ușor bronzată, cu trăsături fine și ochii pătrunzători, castanii. Avea în jur de treizeci de ani și arăta prea bine pentru liniștea sufletească a unei femei. Simți că roșește și își coborî privirea.

O observase și zâmbi. Era timidă, avea să fie o pradă ușoară! Luă loc pe șezlongul alăturat și așeză paharele pe măsuta dintre ei.

– Pentru tine, zise el împingând paharul.

– Dacă doresc să beau ceva, îmi cumpăr, replică pe un ton rece.

– Vreau să-mi cer iertare...

Tânăra închise ochii și rămase cu fața la soare. El o analiză, de aproape i se păru cu adevărat frumoasă, dar o frumusețe naturală. Chipul senin îi radia, sprâncenele erau arcuite perfect deasupra ochilor ascunși sub genele lungi, tenul îi era curat. Privirea îi coborî pe buzele ei.

– Vii des aici? întrebă el.

– Prima dată, răspunse scurt.

– Pot să-ți arăt împrejurimile...

– Trebuie să-mi verific programul, suspină.

Ce program putea să aibă în vacanță?! Tânărul zâmbi cu colțul gurii, făcea pe inabordabila!

– Deseară se ține discotecă în club, la jumătate de kilometru de pensiune. Te interesează?

Deschise ochii și se întoarse spre el.

– Ce fel de muzică?

– De obicei, dance...

Observă o sclipire în ochii ei, deci, nu era ocupată, cu programul...

– Ne vedem la bar, la ora zece, zise el.

Era convins că va veni. Se hotărî să mai rămână alături de ea. Se întinse pe șezlong și privi spre cer...

– De ce nu încerci apa? o întrebă. Este caldă.

– Nu sunt pregătită pentru scăldat...

– Nu îți servești băutura?

– Are alcool?

– Ai probleme cu alcoolul? zâmbi el șiret.

– Da, îți ia mintea!

– Ai nevoie de minte în concediu?

– Când sunt în preajma unui bărbat care se crede irezistibil, am nevoie!

Îl surprinse și o privi fugitiv. Apoi se întoarse la albastrul cerului. După o vreme, tânăra se ridică și gustă din paharul pe care i-l aduse. Avea un gust plăcut, dulce-amărui. El își ținu ochii închiși, lăsând-o să-l analizeze. Știa că era irezistibil!

Îl privi cu atenție, intuindu-i gândurile. Era viril, cu un corp athletic și cămașa desfăcută la primii nasturi. De unde apăruse tocmai acum, când își dorea să se relaxeze, să uite de lume?

– Mulțumesc! șopti ea.

Zâmbi, arcuindu-și ușor buzele, apoi o privi fix.

– Eu sunt Cristian.

– Angela, răspuse după câteva clipe de ezitare.

Îi întinse mâna, chiar dacă ea nu o făcuse, cum cereau bunele maniere, dar dorea să o atingă. Tânăra îi întinse brațul după o clipă. Tresări la contactul cu mâna lui puternică, palma îi era fină și caldă. El se ridică și se îndepărtă.

– Nu uita, deseară...

*

Era aproape ora douăzeci și două. Privi din nou în oglinda de pe ușa dulapului. Purta o fustă cloș de lungime medie și o bluză neagră cu decolteu adânc. Se uită la ceas, nu dorea să întârzie, dar nici să ajungă înaintea lui. Își luă sacoul și poșeta, apoi, trăgând aer în piept, ieși cu pași lenți. Coborî încet, observându-l la bar, într-o cămașă albă din mătase fină și pantaloni negri din stofă de calitate. Era ori bogat, ori dorea să-și etaleze cea mai scumpă ținută din garderobă, impresionând. Cu alte cuvinte, se gândi ea, ori încrezut, ori prost!

Își ridică privirea, dar rămase surprins. Îi observă ochii albaștri scoși în evidență de machiajul discret. Era mai tânără decât i se păruse în acea după-amiază. Apoi își coborî privirea pe trupul ei.

– Ești punctuală mereu? Îi veni în întâmpinare.

– Încerc...

O conduse la mașină, un Audi negru de ultimă generație, cu toate dotările unei mașini de lux.

– Ai spus că nu este departe, zise ea, ezitând să urce.

– Doar nu vrei să mergem pe jos! Sau ți-e teamă de mine?

– Am impresia că vrei să te dai mare!

O privi surprins. Era directă.

– Funcționează? întrebă, zâmbind ștrengărește.

Îi deschise portiera din dreapta șoferului și așteptă să urce. Îi observă coapsele care i se descoperiseră. Oare îl provoca? Trecu prin fața automobilului și urcă la volan.

– Câți ani ai? întrebă după ce porni mașina.

– Suficienți cât să-mi conduc propria mașină!

Râse. Deci, avea și ea mașină! Părea extrem de tânără, nu i-ar fi dat optsprezece!

După câteva minute, ajunseră în fața unui club și intrară. Localul încăpător nu era aglomerat, iar muzica era de bun gust, nu prea zgomotoasă. Chelnerul îi conduse la o masă, într-un colț retras.

– Vii des și aici? întrebă ea înainte de a se așeza.

– Așa ți se pare?

– Însoțit?

– Nu întotdeauna, fu surprins de întrebarea ei.

Luă loc pe colțarul tapițat cu imitație de piele, iar el i se alătură la distanță mică.

– Ești aventurier?

O privi încruntat. Chipul ei era acoperit de un zâmbet răutăcios, îl lua peste picior. Era ciudată! Chiar dacă ar fi un aventurier, ce rost avea o asemenea întrebare? Îl privea fix. Aștepta și un răspuns, se părea!

– Nu-ți plac aventurile?

– Nu-mi plac surprizele, răspuse ea.

Îl enervase. Se simțea incomod.

– În seara aceasta doresc să mă relaxez, zise sprijinindu-se cu spatele și privind în jur.

Îl privi tăcută. Își dădu seama că îl jignise.

– Îmi dai voie să comand și pentru tine? continuă după o clipă de tăcere, de care avu nevoie pentru a se calma.

– La ce te-ai gândit să îmi comanzi? întrebă ea, încercând să-și mascheze îngrijorarea.

– Îmi dai voie sau nu?

– Nu vreau să mă îmbăt.

– Știi, nu vrei să-ți pierzi mintea! zise el.

Chelnerul se apropie. Comandă două cocteiluri.

– Ești fotograf?

El râse.

– Nu, e un hobby.

– Ce mai faci pentru a te relaxa? încercă ea să lege o conversație plăcută.

– Multe...

– În noaptea aceasta îți pierzi vremea alături de mine...

O privi surprins. Tânăra își ținea mâinile în poală, stânjenită.

– De ce ai impresia că îmi pierd vremea?

Chelnerul reveni și îi servi. Ea luă paharul și bău câteva înghițituri, era agitată. Îi privi mâna mică și delicată pe care o ținea pe masă.

Muzica umplea atmosfera. După mai puțin de o oră de la sosire, stătea sprijinită într-un cot, cu privirea pierdută. Băuse aproape tot cocteilul și nu se simțea în largul său. Cuplurile începură să danseze.

– Mai ești în stare să dansezi? o întrebă, nemulțumit de starea ei.

– Nu cred. Nu sunt obișnuită cu băutura...

– Nu trebuia să bei atât de mult într-un timp atât de scurt!

– Îmi era sete.

Îi făcu semn chelnerului, care apăru cu o cafea și o așeză în fața ei. Când sorbi din lichidul fierbinte, își arse

buzele și lăcrimă. Se amuză de grimasa ei, i se părea destul de copilăroasă sub masca de femeie intangibilă.

– Vino să dansăm! se hotărî să destindă atmosfera. Îți vei reveni mai repede...

– Te anunț că nu sunt o bună dansatoare!

– Mă descurc și cu o începătoare!

Se ridică și îi întinse mâna. Îl urmă, sprijinindu-se de brațul lui. Chiar dacă atingerea mâinii lui îi electriza pielea, nu se simțea prea sigură pe propriile picioare. Pe ringul de dans o cuprinse pe după talie, dar păstră o distanță de câțiva centimetri între ei. O simțea tremurând ușor.

– Nu prea umbli prin cluburi, nu-i așa? întrebă, făcând-o să-și ridice privirea.

În clipa în care îl privi în ochi, își pierdu șirul gândurilor. Simți cum trupul îi ia foc și speră că el va da vina doar pe alcool.

– Nu frecventez discotecile, răspuse cu jumătate de glas.

O privi surprins. Roșise și mai mult decât atunci când încă erau la masă. Iar în palma care îi susținea mâna simțea loviturile repezi ale pulsului de la încheietura mâinii.

– Să mergem de aici! hotărî el.

– Unde? își ridică privirea din nou.

– Să ne plimbăm...

Se îndepărtă, lăsând-o singură pe ringul de dans.

Îi luă haina și poșeta, apoi lăsă bani pe masă pentru consumație. Se apropie de ea și, prinzând-o de cot, o susținu să își croiască drum în afara clubului. Ieșind, merseră la mașină. O simțea încordată și agitată.

– Vrei să ne plimbăm cu mașina? întrebă ea.

– Nu. Cunosc un loc frumos...

– Vor mai fi și alții?

O privi cercetător pentru câteva clipe. Ea îl privea fix.

– Ai consumat alcool!

– Nu prea sunt polițiști pe aici! replică el.

– Încă un motiv pentru care nu sunt liniștită! zise, urcând în automobil.

Se enervă. Îl credea un infractor? Și-ar fi dorit să-i spună să părăsească mașina. Oftă, apoi urcă la volan și porni. După aproximativ jumătate de oră ajunseră pe malul apei, într-o zonă de unde se observa cascada Vadu Crișului.

După ce coborî din mașină, rămase uimită, privind la căderea apei.

– Este superbă! exclamă tânăra.

Luna își revărsa razele pe undele mici, dând apei o strălucire de argint. Făcură câțiva pași și se opriră în fața automobilului.

– Este foarte frumos, suspină ea, sprijinindu-se de mașină. Îți mulțumesc...

Rămaseră tăcuți o vreme.

– Ți-e somn? o privea cum stătea cu ochii închiși.

– Ascult șoaptele apei.

– Nu ți-e rece?

– Puțin, suspină.

– Vrei să ne întoarcem?

– Unde?

– La pensiune! răspuse el, dregându-și vocea.

Încuviință oftând.

După ce își reluară locurile în mașină, el porni încălzirea. Tânăra se întinse pe scaun, rabatându-l. O privi pentru o clipă, era frumoasă, dar nu acea frumusețe artificială pe care o aveau majoritatea femeilor pe care le cunoscuse.

Avea ceva special, asemănător cu inocența, chiar dacă reușise să-l enerveze de prea multe ori în ultimele două ore.

Când ajunseră la pensiune, la recepție nu era nimeni.

– Vino la piscină! o prinse de încheietura mâinii și o trase după el.

– Nu am costum de baie și este noapte!

– Suntem numai noi doi! Poți rămâne în lenjerie!

Așteptă să îi răspundă, era nehotărâtă.

– Stau de șase! promise el.

– Nu intri și tu?

– Sunt convins că nu vrei!

Zâmbi roșind. Rămase lângă ușă în timp ce ea începu să se dezbrace.

– Apa este caldă?

– Da! răspuse el.

– E adâncă?

– Nu prea!

Își așază hainele pe un șezlong, apoi intră în apa calduță. Coborî cu grijă treptele piscinei, balustrada se termină când apa îi ajungea până la gât. Începu să i se facă teamă, fundul bazinului cobora. Încercă să se întoarcă, dar alunecă și căzu, apa trecând peste ea.

Era întors cu spatele la piscină și privea prin sticla ușii în interiorul clădirii. Auzi apa lovindu-se cu putere și se întoarse. O observă zbatându-se.

Încercă să ajungă la suprafață, dar picioarele nu îi mai ajungeau la fundul bazinului. Intră în panică, avea nevoie de aer. La un moment dat simți niște brațe puternice prinzând-o de talie și ridicând-o. Ajunsă la suprafață, începu să tușească repetat. Nu-i dădu drumul, înotând cu ea până la marginea bazinului, unde o ridică pe brațe și ieși. Ea îl cuprinse strâns cu